

vitatkozni. Ezt érdekes ajánlatnak tartottam akkor is, annak tartom ma is. A főbb vádpontok emlékezetem szerint a következők voltak: a magyar ellenforradalommal való szolidaritás, a szovjetellenesség, a jugoszláv különutas Tito-féle politika dicsőítése, valamint mindhárom közös gyökereként a nacionalizmus, amelyhez az akkori szóhasználatban szinonimaként társult a sovinizmus. A *Piros vér a pesti uccán* című verssel kapcsolatban itt sem tettek fel kérdést. Leginkább arra próbáltak rávenni, mondjam el, ki mit mondott, amire azt válaszoltam, hogy két és fél év távlatából ilyenekre nem emlékszem.

Kiss András

„Gyerekkorom emlékei az elszabadult lovakkal kezdődtek”

1956-ban Nagy Imre beszéde megkönnyebbülést, reményt adott az embereknek, viszont az orosz tankok menete a kövesúton Pest felé már meglehetősen vészujjzó volt. Utána még kegyetlenebb lett a helyzet.

Olyan törvényt hoztak az akkori vezetők, hogy tojást eladni csak akkor lehet, ha vizünk magunkkal igazolást, hogy teljesítettük az adót, illetve beszolgáltatást. Ez gátolta a fejlődést a háztartásokban. Ha hízótt vágtunk, meg volt szabva, mennyi zsírt kell beszolgáltatni.

Anya már ekkor úgy kiborult, hogy megmondta apának, hogy ettől már a tsz sem lehet rosszabb. Végül beléptek a tsz-be, mert túlzás volt, ahogyan sanyargatták az egyéni gazdálkodókat. Apának igaza lett. Zárszámadáskor a dolgozók sokkal kevesebbet kaptak, mint a vezetők. Az elnökök egymást váltották, és mindegyik „úriemberként” távozott. Időnként vitték a tsz-tagokat kirándulni. Voltak olyan összejövetelek, ahol virslit kaptak az emberek.

Egy teljesen más élet, más világ kezdődött el.

A gyerekkorom emlékei az elszabadult lovakkal kezdődtek, de mintha azok előre jelezték volna az egész világ elszabadulását is. A régi rend, bár apa nagyon szerette volna, sohasem állhatott vissza.

Gulyás Lajosné

Angyal István emléktáblája (Szórádi Zsigmond, 2009, IX. kerület, Tűzoltó utca)